

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΟΝ

“ΔΕΝ ΤΑ ΠΑΡΑΤΑΣ, ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ;..

(Συνεργασία των κ. ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Τα τελευταῖα χρόνια τῶν «Παναθηναίων», δι μακαρίτες ὁ Μι-
χαήλιθης; σιερέψθησεν εὐ^αντικαταστάση τοὺς συνεργάτες τοῦ περιο-
δικοῦ του μὲν... συνεργάταιςσες. «Η ἀληθεία είνα δι τοῦ χ' ἔμεις σὸδα-
τέλος, οἱ τακτικοὶ του, εἰχαμενοί γίνεται κίπονς ἄπατο». «Ἐτοι τὴν
κριτικήν, — βιβλίων, θέατρον, κονσέρβαν, — πώ τὴν εἰχαμενοί
τότες δι Νιφάδων, οἱ Πατερινῶν, ὁ Ἐπιστρόποτουλος καί, τακτι-
κοτερα, ὁ ὑποτικινόμινος, τὴν ἀνέλαβαν μὲ τὴ οισρὰ τους, ή διά-
φορες αὐτές κυρίες, ποὺ δὲν ἤξερεν, δι λι πάντα κρίνουν, — νά μοι-
ράσσουν / δύο γαϊδουρισμάν ἀχερά, — παραὶ οὔτε καπλά καλά νά γράψουν.
Κι για πρώτη τότε φορά στὴ φιλολογικὴν Ἑλλάδα, καὶ σ' ἔπ-
ισημο πάνοψη φιλολογικὸ δργανο, παρου-
σιάζεται τὸ ἀσσνήθιστο καὶ φρικιαστικό,
μά τη ἀληθεία, φανόμενο, κριτικῶν μὲ
φουστάνια ποὺ δὲν κατείχαν οὕτε καν τὴν
στοιχειώδη τέχνην «νά στρογγυλεύουν μια
περίοδος».

Σήμερος βέβαια τὸ φαινόμενο είνε πολὺ πειδ ουνθητικόν καὶ καμμά φρεκή δὲν προξεῖται. Ἀπεντάτις, τὸ δυστυχισμένον αὐτὸν Κοινό ποτ κάθειται δι τοῦ δίνοντο, ἔτος κινεῖ νά τὰ χονεύν δῆλος σου καὶ νά στεψύ δια, δι τοῦ πάγχοντος διηγματοζωφού πού δὲν ἔρεσθαι νά γράφουν, καὶ μεγιλόδη μάλιστα σάν τὸν Βουταρί, καὶ τοὺς μαθητάς του, έτος μι προσοῦν νά υπάρξουν καὶ μεγάλοις κριτικοί, μὲ φυσατάνια ἡ μὲ πανταλόνια, χωρὶς γλυκάσαι καὶ χωρὶς ὑπρός,—δημειώτα καλλιτεχνικόδ, ἀλλά διπλῶς ἀνδρώπινο,—σάν τὸν "Άλπα γνωστό μας ἡ Βήτα μαργαριτωστη. Τότε δημως, στοὺς καλούς καιρούς, νά ἀργαματωσοντη ἔκανε χειροτερητικής καὶ" ἀπὸ τὴν ἀσθετικα. Καὶ θυμοῦ μαι τότε δια πολλοὶ συνδρομηταὶ τοῦ "Πανθητικῶν" ἐπέτερεψαν τὸ φύλο μὲ ἀγνάντη κτηση. Μηδοργού μάλιστα νά πᾶ, δια ἀπό τότε ἀρχίσας τὸ φαγδανὸ καταρκυλίαμα τοῦ περιοδικοῦ, πού τὸ πήραν στὸ λαμπό τους ἡ συνεργατισμός.

Τι κακό, τι πληγή, ἀλήθεια, κι' αὐτές ή φιλολογοῦσσες και' κριτικολογοῦσσες: κυρίσις! Κάθδις μιν πον ἔχει τὴν εὐκολία — και' τὴν ἀνάλυσις — «εἴναι εφερὲ ἵστασι», νομίζει πειδεῖ δια μπορεῖ νά γλυνή Καλλιρρόη Παρασένη, «Εἰλένη Κοριάλλου, Σοφία Σπανούδη, Ιουλία Καράλη, η Στεφανία Δύρφην. Και δόξ του ποιήματα, δηηγήματα, φρονιτία, και' κριτικές: Πρωτότονων κριτικές. «Ετοις κι από τότε στα κακομοιρά τά «Παναθήναια». Πιθανό βγαίνε μια χωρά «Ασποσία, περιττόν» ἀναφέρω κι' αὐτές με τάλημνά τους, δύναματα, γιατί δια σπουδώς μου δεν είναι νά λυπήσω κυριολεῖς ἀξιοθεατούς σημειώσεις λανως μετανοιωμένες για τής νεανικές τους ἐκείνες απαθαλακίες. Βήγκε λοιπον ή κυρία «Ασποσία νά μας πη πώς δεν ἀξίζει τίποτα δια «Πειραιαδές—έκανε τή θεατρική κριτική, βλιπέτε, —μια κωμωδία δια λαθαλή, πον ἔμεινε, μπορῶ γά ποδ, στο Δοματοπόλιγονο, και ποιο δια «Εσσελιγκ, στην Ιστορίασιν, τὴν ἀνάλυνε ώδ; ἔνα «ἀπό τα πειδεῖ χρησταριστικά και' τα πειδεῖ δύομφοι κομμάτια τοῦ Νέσου «Ελλήνης ου Θεάτρου». Και ή κυρόλα κριτικά «ἄγανάχτησε» διαν τὴν πρωτεύεισση στο θέατρο με τὴν Κυβέλη!»

Ἐπειτα βῆγκε μά κυρία Τεψιχόρη,
— σε μουσική κριτική αὐτή, — νά μας
διδάξει πώς μια μπατούτα ἀπὸ την
εἰσαγωγή τοῦ Καλομοίζη λέει ποιόν
περισσότερα ἀπ' ὅσα «φλυαρεῖ» πα-
τέστιλα Βιολάντη. «Ετοι, δηλαδή, πα-
ραστατικώς, μά γεννιάτα κλωστού στό-
χογο, — πει! φλυαρεῖς, — αὐτὸς πού ἐνέ-
πνευστες καὶ τὸν Καλομοίζη, καὶ τὸν
Παλαμᾶ, καὶ τὴν Κοποτούη! Τι με-
γάλη ειλάβεια καὶ τὶ δικαιούσην ἔκ-
μερους τῆς κυρίας Τεψιχόρη! Κρι-
τικὰ καὶ αὐτή μια φορά. Τέλος, στην
κορύφωρα, βγῆκε η κυρία Εἰρήνη, δι-
αδόχισσα τῆς δεύτερης κυρίας στὴ μου-
σικο-φιλική, νά μᾶς πῇ, — τρισκακούο-
ρα «Παναθηναία! — τῶς καλὸς καὶ ὄπιον
Μπετόφεν», δέ λέει, μά της έχει καὶ ὄπιον
τῆς γύνετες του καὶ τῆς ἀλλελίες του.

της νοστις του και της εκκλησιας του...
Ἐκείνῳ τοι καιρῷ, ή κυρία Σοφία Σπανούδη ἤταν στὴν Πόλι. Διάβασε στὰ «Παναθηναϊκά» τις σωφρες τῆς κυρίας «Ασπασίας, ἀγανάκτησης, μᾶς κρατήσθη». «Υπομονή, εἰπε, μπόφα εἶνας και θὰ περισσε...» Διώβασε και της ασέβειας της κυρίας Τερψιχόρης, ἀρρενί—, ἔπειτα τὴν ἕξερα καλά της «Στέλεχος

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
(*A τὸ ἄναγλυφο τοῦ κ. X. Νιτσιού*)

παίσιν χαμμιά φυλοτοξικής δύναμεως και την παραγόμενη φυλοτοξική δύναμη της συνέβη πέρου με την κυρία **Ασπασία**, που ίψημήκησε μια στιγμή την παλαιά της τεχνητή καὶ εἰ τε πάλι οὐδὲν ιτάμεναντίον μου, ξεχνώντας δικαίως οὖτι προτίτητας αίλης πάλι ἀλλοι ἀντιθέτα. Μά γι' αὐτῷ λέω καὶ ἔγω πως αἱ κυρίες δὲν μπορουν νὰ κρίνουν, τελείωσαν! Ειχούντων καὶ ὅλα, ένψῃ ὁ κριτικός πρέπει νὰ ξεψη τόση μηνήν, δῆση καὶ κρίσι.

Τὸ φινόμενο τῇ κυρίᾳ Κρύπτῃ, —τοῦ θρησκευτικοῦ αὐτοῦ
"Αλλή Θρύπου, ποὺ τὰ θυμάς οι δαι καὶ τὰ ξυγίζει, καὶ τὰ ξεχω-
ρίζει τόσο κακά, ὡς τε δύο δύο, ἀλλὰ ἐκατὸν δύο γιδῶν ψιφῶν
νὰ μπορῇ νὰ μοιράζῃ, —εἰναὶ φινόμενον ἔτακτο, σπάνιο. "Η καλές
κυρίες πρέπει νὰ τὸ πάρουν ἀπόρατο !

Ξέρεται τώρα πως θυμήθηκα την παλιά αύτή ισορροπία; 'Απλούστατα με βαθή ξένωντας στα «Παρασκήνια», υπαστριχώντα τάχα περιοδικό, την καρτικούλα κάποιου Κούκο, — ποιός νά είναι τάχα αύτος; — γιατί την «Τερμοφρη Γυναικά». Τι άσεβσα ποιά τα πρώτα! Τ. Ασυνανισθήσα, σάν της γάτας έκεινης του Παπά, που λέρωνας άπαντα στην «Άγια Τρόπαια!» Και πάσσες άναποτέλεσμα, άνακοινώσεις, ωντευτικά, ολούμπια

•Η ο. Κυβέλη σεήν «Τριμορφη Γυναικας

παρέιτα τα, να ως χωρίς ?
"Ε, λοιπόν, ή κυρία Εἰρήνη τήν μάκουσε αυτή την ἄγρια Σπανούδαινα ποὺ δὲν ἔχαριτες κάστανα σὲ καμιάνια. Κι' ἐπανειπά πια να κάνω κουπαριθμάλες, δηλαδή νόν γράφη μουσικές κριτικές. 'Ἐπειδὴ ὅμως ἡ Σπανούδαινα τα εἰπε ἐτοι ὥραια τῆς πεθαίνεται, γινή νὰ τάξουση κι' ἡ νύψη, ἐπανειπώντας κριτικάρη κι' κυρία Τερψιχόρη, ἐπανειπώντας κι' κυρία 'Ασπασία. 'Ἐπαγαν αὖθιες, σὲ λίγο και τα 'Παναγήνατα', πεθαίνεται κι' ὁ καῦμένος ὁ Μιχαηλίδης, ἀλλ' ἀδιάφορο ! Η τρεῖς κριτικές ξειναν ἀπὸ τότε πολὺ καλά κοριτσία, που τὸ καθέναν ἔκαναν μόνο δι, τι ἤξει κι' δυτὶ μαροφούσε : πάνω, διηγήμα, σχολικὸ βιβλίο, οἰκιακὰ ἔργα. Και τώρα δὲν μᾶσθευν πιά μιλάντων γιδά-ζηρα και πρόσθια πού δὲν είνω σὲ δέσι τα κρίνουν, πιάρα μόνο ἔκτάπτως κι' ἀκουσιώς, διαν δηλαδή της θυμάτων κι' αὐτές κανένας φαλοιγυκός ψεόρτερ και ταΐζει κινητέες, διως συνεβή πέρου με την

πες καὶ κουτσουράλες μεσα σε λίγες, μόνο τόσο ἔλειπνα κακογραμμένες ἀράδες Περθόβολι, μά την ἀληθεία και πανηγύρι ἀμύθειας, ἐμπάθειας και κακοπιστίας

Φαντασθῆτε μόνο ὅτι αὐτὸς ὁ Κούνιος

βεβαιώνει τὸ Κοινόν τῶν «Παρασκηνίων» — τοῦ θεατρικοῦ γένετο περιοδικοῦ — διὶ ή Τελμοφόρη Γυναῖκα» δεν ἔσται θήκη καθολού καλά στὸ Θέατρο. Ὡτε εἰχε μιὰ «οἰχετρή ἀποτυχία», — βέβαια

70000 δρ. σε 10 παραστάσεις, —ότι είναι διασκευή ένός ρωμαϊκού «γιά κατώτερο Κοινό», που δέν έχει καθόλου... «κομμοθεωρία» — ή «Τελιμορφη Γυναικα»

ποὺ ἀκόμα τὴ συζητοῦμε μὲ τὸν Ἀλκιθέοντα καὶ μὲ τόσους ἄλλους κορυφαίους τῆς σκέψης στὸν τόπο μας καὶ ξένους, — καὶ πῶς καρμιά ψυχολογικὴ συ-

νέπεια και έως που δεν πάρουσιαζεις την θεοτοκία σου. Η Νίτσα Γούζηλη, που την έσωσε πάλι, διαβάζει την ιστορία μας πας πάντα, ή Κυβελή. Κι' όλι αὐτέλεσι, συνέβησαν γιατί δεν έχω «Ιδιομούτακα» και ταλέντο». Η μάλλον έχω, αφού την ήρθα στην Ελλάδα και οι Έλληνες μας έχουν μάλλον άλλα. άλλα. άκουσετε — «οχι άναλο να με την έκπτωση της συγγραφικής μου Ικατότητας κουτσουρώνατα, σάν την τελευταία

ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ**ΣΥΜΦΟΡΑΙ ΚΑΙ ΔΥΣΤΥΧΙΑΙ**

"Ένας νεαρός φοιτητής τού Πλανεπιστημάτου τής Όξφόρδης δέχτηκε ζευγάρια την έπισκεψή του στην πατρίδη του σπιτιού του.
— Ήμερας ήδη Γιάννη; τόν έρωτης.
— Εται τυχαίως πέρασα.
— Τί νέος άπ' το σπίτι;
— Ήσωγέλια, άπαντης ό υπόρετης. Μόνο ή κίσσα ψόφησε.
— Μπα, αυτό ήταν όλο; Και πώς ψόφησε ή κακομοιχία;
— Απ' το πολύ χρέως πώς έραγε.
— Μπα, και πούδες τής έδωσες τόσο κρέας ώστε νά ψωφήσε;
— Εφαγε τά τέσσερας άλογα τής καρότσας...
— Μπα; ψώφησαν κι' αυτά; Πώς; έγινησαν μου, λοιπόν...
ν' άνθεσσον μάλιστα;
— Ήδη τά δυστυχισμένα ζώα ήδη ζουσσαν πολύ άκρα, άλλα πώς
ν' άνθεσσον μάλιστα;
— Νερό; και τί τό θέλατε τόσο νερό;
— Γιά νά σιβήσουμε την πυρκαϊά, πώς άποτερωσε τό σπίτι σας
— Κάκικα το σπίτι μας; Και πώς έπιασε φωτιά;
— Από τής λαμπτάδες...
— Ποιές λαμπτάδες; Τί χρειαζόντουσαν ή λαμπτάδες;
— Γιά τής κηδείας τής μητέρας σας...
— Η μητέρα μου πέθανε! Πρώτη φορά άπο σένα τό άκούω
αυτό. Είναι άποτελούσα!
— Νά τό πιστέψης, άφεντικό! πέθανε άπο τή λύπη της...
— Γιά τής άγαπης τού Θεού, πέντε μου πατέρων ή αιτία νά λυ-
πηθή τόσο;
— Ω, οσο γι' αυτό δὲν είχε δικιό. "Υστερό" άπο τήν τρέλλα τού
πατέρα σας δέν μπόρεσε ν' άνθεξη...
— Τι μού λές; τρελλάθηκε κι' ό πατέρας μου;
— Να, άφεντικό!
Μά γιατί;
— Έχασε τήν περιουσία του στό χρηματιστήριο....
— Και σύ τί ήρθες νά κάνεις ήδη;
— Ηρθα νά μού πληρώσεις ήδη μηνιάτικα πού μού καθυστε-
ροῦνται...
Ο ΠΑΡΑΞΕΝΟΣ

αυτή φράσι, δέν είδι ήδη τώρι παρά μόνο σά κάποιες κριτικές ένδος άλλους κριτικούς μάλιστανίνα, στά ήδια τό «Παρασκήνια». Είναι κι' αυτή άπ' τά «μυστήρια έκεινα τής διανόσης» πού, κατά τόν ήδιο περίπτωστο κριτικό, μόνη ή Μαρία Κοτοπούλη έξιγνιάζει.
Α, τί κρίμα, νά μήν τάχι κιλά μέ τή μεγάλη θεατρίνα! Θά τήν παρακαλούσα νά μού τό έξιγνησ.

"Ήταν λοιπόν νά μη θυμηθώ μέ γέλια τήν Στανούδινα, διαβά-
ζοντας αυτή τή κριτική! Κι' άν είχε τήν πατήσα δρεξι ή καλή μας φίλη, που δέν έχακε τότε κάστανα σέ κανένα, δέν θέτρεχε πάλι νά βεῃ αυτόν τόν καινούργιο κριτικό και νά τού πή: «Δέν τά πα-
ρατάς, παύδι μου; Ω, βεβαιωτάτα! Υποθέτω μαλιστα διτά τό ήδιο θάτερε πάντα κανείς και στόν διευθύντη τόν «Παρασκήνιων», τό δήθεν «Θεατρικού» περιοδικού. Είναι δικό του Ι. Παρασκευάς, ένας πολύ καλός ήθοποιός, που δήφησε τό θέατρο, έπι ζημιά τού θεάτρου. Γιατί γιά νά βγάλει αυτόν τό περιοδικό, έπι ζημιά τού θεάτρου. Γιατί τού κάνουν φωνάζεις τώρα πώς άγνωστες γιά μια ίδεα, πώς κρίτει τή σημαία του ψηλά, πώς είνε επικριτικής και νά ζητιανέψη, γιά νά μη τήν άφηση. Τίστοτε δέν κάνει, κακό κάνει, δυσ, ήπο αγγούσα η άδυνταμα του, άφνεις νά ζητιανέψης στό περιοδικό του οι διάφοροι αυτού ψευτοκριτικοί, και παρά τή γνώμη του μάλιστα.

Γιατί αυτό είνε τό περιέργεια και τό άνον παταράμιν! Ένω δικά του. Πα-
ρασκευάς είδε στό θέατρο την «Τριμορφή Γιαννάκη» και σάν άνθρω-
πος μάλιστα γούστο κι' αίσθημα που είνε, τήν ζέσεις και συγκινήσης,
και τήν έπαινον δυνατά τόσο και σέ μένα και σ' άλλους, κι' άπόρησης
μάλιστας κριτικούς που τή ξετύπησαν ώς έργα και πρό πάντων ώς σκη-
νοθέσια, κι' άγαπάντες πού μάλιστας ήθοποιούς που έκαναν «ύπερ-
βολές» — πολύ σωστά — και φωνάξεις πώς θά γοράγη αυτός και θά
κάμη και θά δελέγη, — δεν έκαμες τίποτα, παρά αφήσεις τόν θαλασσο-
πόρο Κούκι νά τά θαλασσώση, χωρίς νά βάλη κάν σά διευθύντης, μάλι-
στη σημηκείωσι: «Σεβόμαστε τή γνώμη του συνεργάτη μας, μά δε
συμφανούμε...» Παρότα τού λοιπόν και σύ, καλέ μου Παρασκευά!

Δέν είσαι γιά νά διευθύνης θεατρικό περιοδικό! Και γιά νά μήν κάνης δικό αυτό τό κακό, μά ένα διγανό καλοτυπωμένο, πού, αντί νά φωτίζει τό κόσμο, τόν στραβώνει, ξαναγύρισε στό θέατρο σάν

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΣΤΗΝ ΑΜΠΛΑ

(Τού "Αραβα πολεμ οτή και βάρδον "Ανταρ)

•Η χάρες της.

Σ' άγαπω, δικά μπλα, δικάς άγαπονήν ή γενναῖες καρδιές, κι' εύ-
χαριστιέματα νά σε βλέπω στ' ζειφό μου.

Σέ σένα έλπιζω και για σένα χίνα δικό μου τό αίμα.

Ω "Αμπλα, πούδις θά μπορούσα νά πειριγάψη τήν δικαρφιά σου,
πού ζεπερνά δικό, πειό τέλειο μέ δικαρφιά!

Να πώ πώς τό πρόσωπό σου παραβγαλνει στή λάμψη μέ τό φεγ-
γάρω; — μιά τό φεγγάρω έχει μάτια έλαστινα;

Νά πώ πώς τό καλαδί της ταμαριντιάς έχει μάτια λύγισμα τού κορμού σου;

Τά δόντια σου βάζουν κάτου τήν άσπράδα τών μαργαριταριών

πούς θά μπορούσα νά τά φαρβάλω μέ τό μαργαριτάριά σου.

Γό φως τής Άλιθιας έστραφει στό μέταπο σου, και τό σκο-
τάδι τής ψυστιάς ζήτησε καταφύγιο μέσα στά μαλλιά σου.

Κάτω από τόν πέπλο σου σήνησεν κάτου τήν μαργαριτάριά σου.

Η άδιαφορία σου γιά έναν άνδρα σάν κ' έμένα: — αυτό είνε
τό πρόσωπό μου, κι' αυτό μού σα γιγάντη στό δικές του, ένα λαδί που δέν

έχτισμα τήν άξια μου.

Άν δέν έπικρανα κοντάρια ορθωμένα διλόγυφα απ' τά σαντηρίζια, ήδη πλησιάζαντα στά τοντήρια τής "Άλεμ και τή Σόντα.

Ε' εις αναπνεει μιά δικαρφιά μέ λιγερή κι' έλισφρη κομροπατασά,

μέ γλώσσα μαγική κι' μάλιεν, οι γεροί σηκώνονται απ' τόν τάφο.

Ο ήλιος, μάρια βγαλνει, κάνει έποκλιση μπρός στό άκτινοβόλο

πρόσωπό της. Η νύχτα λέει στά μαλλιά της: «Αδήσησετα στά σκοτά-
δια μου».

Τά μάγουλά της σκοπούν πετάλα ρόδων, κι' είνε βγαλμένα απ'

τό θηάριο του τό σπαθί τών φυσιδών της, που είνε μιά φομφάλα κοφτερή, και σκοτώνουν έκεινους που τήν κυττάζουν, ένθα αυτή είνε σφαλισμένη.

Είνε δισταχτή και απαλή στό βάδισμά της, κι' δι πέπλος της

άναδινει τήν εύωδια τού μόσχου.

Η άναπνοη της έχει αρδόματα και στό μέτωπο της άνατελλει

η αύγη.

Η νύχτα σκεπάζεται από τή μαυρόλλα τών μαλλιών της, κι' μάρια

γελαίς δέλχειν μαργαριτάριά.

Στό γέλιο της κυλεύ ένα μέγιμα κρασιού και μελιού, κι' δι λαιμός

της παραποτάται στό πίσει τού γιορτανού της.

Α! Τί λαιμός και τί γιορτάνι!

Βλέπεις, κι' χόρη τού Μάλεκ, πώς ή μέρες περνούν.

Ένα φιλί σου μόνο θά μπορούσα νά γιατρέψη τήν άρρωστη καρδιά μου, μά θά

μπορούσα και νά τή σκοτώσω.

Θά γέλιο της πίσει τού γιορτανού της.

Από τό "Αραβικόν".

K. ΤΡΙΚΟΓΛΙΔΗΣ

ΔΗΛΑΣΣΙΣ

Έπειδη πολλοί τών άναινωστών μάς άπευθύνονται εις τά γρα-
φειά μάς ζητούντες τάς έκδόσεις τού έκδοτοικού γραφείου «Πρόσ-
δος», δηλούμεν αυτούς ότι τό «Μπουκέτο» ούδεμιλαν οχέσιν έχει με
τό έν λόγω Γραφείου. Απλούστατα κατεχώρισε διαφόρους άγ-
γειλας του διπή πληρωμή. Τό δικά του ζητείται έπιλογή της. Βιβλιοθήκην έκδιδον μηνιαίως άνα βιβλίον, άπο τά
πλέον περιόρμα τής άλληνης και έντονης φιλολογίας. Έντος άλιγον
δέ θά είνε έδης τόν έντονης φιλολογίας. Απλούστατα κατεχώρισε διαφόρους άγ-
γειλας του διπή πληρωμή. Τό δικά του ζητείται έπιλογή της. Βιβλιοθήκην έκδιδον μηνιαίως άνα βιβλίον, άπο τά
πλέον περιόρμα τής άλληνης και έντονης φιλολογίας. Έντος άλιγον
δέ θά είνε έδης τόν έντονης φιλολογίας. Απλούστατα κατεχώρισε διαφόρους άγ-
γειλας του διπή πληρωμή. Τό δικά του ζητείται έπιλογή της. Βιβλιοθήκην έκδιδον μηνιαίως άνα βιβλίον, άπο τά
πλέον περιόρμα τής άλληνης και έντονης φιλολογίας. Έντος άλιγον
δέ θά είνε έδης τόν έντονης φιλολογίας. Απλούστατα κατεχώρισε διαφόρους άγ-
γειλας του διπή πληρωμή. Τό δικά του ζητείται έπιλογή της. Βιβλιοθήκην έκδιδον μηνιαίως άνα βιβλίον, άπο τά
πλέον περιόρμα τής άλληνης και έντονης φιλολογίας. Έντος άλιγον
δέ θά είνε έδης τόν έντονης φιλολογίας. Απλούστατα κατεχώρισε διαφόρους άγ-
γειλας του διπή πληρωμή. Τό δικά του ζητείται έπιλογή της. Βιβλιοθήκην έκδιδον μηνιαίως άνα βιβλίον, άπο τά
πλέον περιόρμα τής άλληνης και έντονης φιλολογίας. Έντος άλιγον
δέ θά είνε έδης τόν έντονης φιλολογίας. Απλούστατα κατεχώρισε διαφόρους άγ-
γειλας του διπή πληρωμή. Τό δικά του ζητείται έπιλογή της. Βιβλιοθήκην έκδιδον μηνιαίως άνα βιβλίον, άπο τά
πλέον περιόρμα τής άλληνης και έντονης φιλολογίας. Έντος άλιγον
δέ θά είνε έδης τόν έντονης φιλολογίας. Απλούστατα κατεχώρισε διαφόρους άγ-
γειλας του διπή πληρωμή. Τό δικά του ζητείται έπιλογή της. Βιβλιοθήκην έκδιδον μηνιαίως άνα βιβλίον, άπο τά
πλέον περιόρμα τής άλληνης και έντονης φιλολογίας. Έντος άλιγον
δέ θά είνε έδης τόν έντονης φιλολογίας. Απλούστατα κατεχώρισε διαφόρους άγ-
γειλας του διπή πληρωμή. Τό δικά του ζητείται έπιλογή της. Βιβλιοθήκην έκδιδον μηνιαίως άνα βιβλίον, άπο τά
πλέον περιόρμα τής άλληνης και έντονης φιλολογίας. Έντος άλιγον
δέ θά είνε έδης τόν έντονης φιλολογίας. Απλούστατα κατεχώρισε διαφόρους άγ-
γειλας του διπή πληρωμή. Τό δικά του ζητείται έπιλογή της. Βιβλιοθήκην έκδιδον μηνιαίως άνα βιβλίον, άπο τά
πλέον περιόρμα τής άλληνης και έντονης φιλολογίας. Έντος άλιγον
δέ θά είνε έδης τόν έντονης φιλολογίας. Απλούστατα κατεχώρισε διαφόρους άγ-
γειλας του διπή πληρωμή. Τό δικά του ζητείται έπιλογή της. Βιβλιοθήκην έκδιδον μηνιαίως άνα βιβλίον, άπο τά
πλέον περιόρμα τής άλληνης και έντονης φιλολογίας. Έντος άλιγον
δέ θά είνε έδης τόν έντονης φιλολογίας. Απλούστατα κατεχώρισε διαφόρους άγ-
γειλας του διπή πληρωμή. Τό δικά του ζητείται έπιλογή της. Βιβλιοθήκην έκδιδον μηνιαίως άνα βιβλίον, άπο τά
πλέον περιόρμα τής άλληνης και έντονης φιλολογίας. Έντος άλιγον
δέ θά είνε έδης τόν έντονης φιλολογίας. Απλούστατα κατεχώρισε διαφόρους άγ-
γειλας του διπή πληρωμή. Τό δικά του ζητείται έπιλογή της. Βιβλιοθήκην έκδιδον μηνιαίως άνα βιβλίον, άπο τά
πλέον περιόρμα τής άλληνης και έντονης φιλολογίας. Έντος άλιγον
δέ θά είνε έδης τόν έντονης φιλολογίας. Απλούστατα κατεχώρισε διαφόρους άγ-
γειλας του διπή πληρωμή. Τό δικά του ζητείται έπιλογή της. Βιβλιοθήκην έκδιδον μηνιαίως άνα βιβλίον, άπο τά
πλέον περιόρμα τής άλληνης και έντονης φιλολογίας. Έντος άλιγον
δέ θά είνε έδης τόν έντονης φιλολογίας. Απλούστατα κατεχώρισε διαφόρους άγ-
γειλας του διπή πληρωμή. Τό δικά του ζητείται έπιλογή της. Βιβλιοθήκην έκδιδον μηνιαίως άνα βιβλίον, άπο τά
πλέον περιόρμα τής άλληνης και έντονης φιλολογίας. Έντος άλιγον
δέ θά είνε έδης τόν έντονης φιλολογίας. Απλούστατα κατεχώρισε διαφόρους άγ-
γειλας του διπή πληρωμή. Τό δικά του ζητείται έπιλογή της. Βιβλιοθήκην έκδιδον μηνιαίως άνα βιβλίον, άπο τά
πλέον περιόρμα τής άλληνης και έντονης φιλολογίας. Έντος άλιγον
δέ θά είνε έδης τόν έντονης φιλολογίας. Απλούστατα κατεχώρισε διαφόρους άγ-
γειλας του διπή πληρωμή. Τό δικά του ζητείται έπιλογή της. Βιβλιοθήκην έκδιδον μηνιαίως άνα βιβλίον, άπο τά
πλέον περιόρμα τής άλληνης και έντονης φιλολογίας. Έντος άλιγον
δέ θά είνε έδης τόν έντονης φιλολογίας. Απλούστατα κατεχώρισε διαφόρους άγ-
γειλας του διπή πληρωμή. Τό δικά του ζητείται έπιλογή της. Βιβλιοθήκην έκδιδον μηνιαίως άνα βιβλίον, άπο τά
πλέον περιόρμα τής άλληνης και έντονης φιλολογίας. Έντος άλιγον
δέ θά είνε έδης τόν έντονης φιλολογίας. Απλούστατα κατεχώρισε διαφόρους άγ-
γειλας του διπή πληρωμή. Τό δικά του ζητείται έπιλογή της. Βιβλιοθήκην έκδιδον μηνιαίως άνα βιβλίον, άπο τά
πλέον περιόρμα τής άλληνης και έντονης φιλολογίας. Έντος άλιγον
δέ θά είνε έδης τόν έντονης φιλολογίας. Απλούστατα κατεχώρισε διαφόρους άγ-
γειλας του διπή πληρωμή. Τό δικά του ζητείται έπιλογή της. Βιβλιοθήκην έκδιδον μηνιαίως άνα βιβλίον, άπο τά
πλέον περιόρμα τής άλληνης και έντονης φιλολογίας. Έντος άλιγον
δέ θά είνε έδης τόν έντονης φιλολογίας. Απλούστατα κατεχώρισε διαφόρους άγ-
γειλας του διπή πληρωμή. Τό δικά του ζητείται έπιλογή της. Βιβλιοθήκην έκδιδον μηνιαίως άνα βιβλίον, άπο τά
πλέον περιόρμα τής άλληνης και έντονης φιλολογίας. Έντος άλιγον
δέ θά είνε έδης τόν έντονης φιλολογίας. Απλούστατ